

mellett döntő hatást gyakorolt művészetére Rembrandt, Picasso, Cezanne, Braque, Matisse. Tíz hónap elteltével tért haza, Budapest, Hódmezővásárhely és Gyula között ingázott, de az 1950-es évek kultúrpolitikája kirekesztette őt a művészeti életből. Ennek ellenére nagyon szegény körülmények között, de nagy erővel dolgozott, barátai és mecénásai tartották benne a lelket. Aztán mégis elérkezett az áttörés: 1959-ben már önálló kiállítást rendezett a budapesti Múcsarnokban, 1960-ban és 1964-ben megkapta a Munkácsy díj III. majd I. fokozatát. Műveiből a Magyar Nemzeti Galéria 1965-ben – még életében – életmű kiállítást rendezett. Tragikus betegség vetett véget életének a következő esztendőben. Munkái ott vannak a Magyar Nemzeti Galériában, Hódmezővásárhelyen, de életművének tekintélyes részét Gyula városára hagyta. A szülőváros méltó módon ápolja festőművész fiának emlékét: alkotásaiból állandó kiállítás, múzeum létesült városunkban. Kohán György – csakúgy mint a modern nagybányai művészek – valós élmények alapján, a valóságot visszaadva dolgozott. Megalkudni nem tudott, nem is akart. Művészetével nem spekulált. Életéről a magyar művészettörténeti szakma egyik tekintélyes képviselője, a művész egykori barátja Supka Magdolna írt monográfiát. Különleges élmény lehet számunkra az, hogy egy kitűnő alföldi festő az európai festészet fellegvárában, Nagybányán mutatkozhat be a műértő közönségnek. Köszönet ezért Ludescher István alpolgármester úrnak, nélküle ez a tárlat nem jött volna létre. Kohán György tüzés, és pasztell színei visszaköszönek Ziffer Sándor, Nagy Oszkár, Pásztk Jenő, Pittner Olivér, Popp Aurél és más egykori nagybányai festők kompozícióinak.

Szervusz, szervusztok! Örülök hogy itt vagyunk, együtt, békében, szeretettel. Ezt üzeni a művészet, ezt üzeni egy igazi közép-kelet európai festő, Kohán György Nagybányán. Örülök, és köszönöm, hogy itt lehetünk. Köszönöm, hogy meghallgattak.